

Τέλος αἱ πλύντριαι, οἱ νοσοκόμοι ὡς καὶ οἱ ἐρχόμενοι ἐν γένει εἰς συνάφειαν μετὰ τοῦ πάσχοντος, ἀν καὶ καθαρίζόμενοι πάντοτε, ν' ἀποφεύγωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν τὴν συνάφειαν μετὰ τῶν ἔξω ἐν τῇ πόλει.

Ναί, συμπατριῶται, μόνον διὰ τῶν μέτρων τούτων θὰ λυτρωθῶμεν τῆς ἀσθενείας· ὅθεν ἀς πραγματοποιήσωσιν οἱ ἀρμόδιοι ὅσα γράφω, διότι ἐκτός τῆς ἀπαισιότητος καὶ τοῦ κινδύνου, εἶνε καὶ ἐντροπὴ πλέον.

Τάχα δὲν μᾶς ἀρκεῖ ὅτι ἕνεκα τῆς ρυπαρότητος καὶ ἀμελείας μας εἰς πλείστα χωρία ἡ φθειρα ἐπωνομάσθη ἑλληνικὸν ζώφιον; Θέλετε νὰ ὀνομασθῇ καὶ ἡ εὐλογία ἑλληνικὸν πάθος, ὡς ἡ ἑτέρα βρωμερὰ ἀσθένεια ἔλαβεν ἄλλην ἑθνικὴν ὀνομασίαν καὶ ὅπως ἡ ἀσθένεια τῆς ὀφιοπλοκάμου μεδούσης, ἀναφανείσης ἐν Πολωνίᾳ, ἐκλήθη πολωνικὸν τριχωμα;

Φαλῆς

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Τίς μετὰ τῶν βουλευτῶν εἶνε ὁ μετριώτερος καὶ εὐφρόντερος; περὶ τὰς ἐκφράσεις; ὁ κ. Δημητρακάκης. Τίς δὲ ὁ ἔχων τὴν ἀσθενεστέρην φωνήν; ὁ κ. Στεφανίδης. Τίς ὁ βροντοφωνότερος; ὁ κ. Κοντόσταυλος. Τίς ὁ πάντων ρητορικώτερος; ὁ κ. Πετρίτσος. Τίς ὁ ἀποτελῶν μόνος τοῦ ὀλόκληρον ρητορικὸν οἰκοδόμημα, ὅπερ καὶ ὁ διαπρεπέστερος ἀριτεκτικὸν τοῦ λόγου ἤθελε ζηλεύσει; ὁ κ. Στουρνάρας. Τίς ὁ ἐγκρατέστερος τῆς γαλλικῆς γλώσσης κάτοχος; ὁ κ. Μάνδαλος. Τίς ἐκ τῶν γεροντοτέρων βουλευτῶν ὀμιλεῖ ὡς

νεώτερος; ὁ κ. Στεφανόπουλος. Τίς δὲ ἐκ τῶν νεωτέρων ὡς γεροντότερος; ὁ κ. Βούλγαρης. Τίς ἔχει ἴδιον σύνολον πολιτικῶν ἀρχῶν; ὁ κ. Ζέγγελος.

Παρά τινι ἀπαντᾷ τὸ ὑπερφυσικὸν τοῦτο δῶρον τοῦ νὰ ἔχη ρητορικὰ ἑλαττώματα συνιστῶντα ὑπερβολὴν πλεονεκτικμάτων; ὁ κ. Λούντζης. Τίς ὁ λεπτότερος, βαθύτερος καὶ ἀγγιχούστερος περὶ τοὺς σαρκασμούς; ὁ κ. Κουκούλεζας. Τίνες δὲ ἐκ τῶν βουλευτῶν τιθέμενοι εἰς χύτρον καὶ βραζόμενοι δύνανται νὰ παραγάγουν σκευασίαν, ἐξ ἧς ὁ κ. Κρίνος θὰ κατώρθου νὰ πλάσῃ ἀριστον ἀρχηγόν; Αὐτοὺς δὲν τοὺς λέγομεν, διὰ νὰ μὴ τοὺς τρομάζωμεν. Δὲν φεῖδεται ὁμῶς αὐτῶν ὁ ἐκφέρων τὰς ἀληθείας ταύτας,

ἕκτακτος ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτῆς τοῦ ἐν Κωνπόλει
«Νεολόγου.»

ΜΠΟΥΡΔΟΥΣΗΣ

Σὺν νὰ μὴν ἦσους καὶ σὺ μέγας ἀνὴρ, Μπουρδούση,
ξεψύχισες καὶ πέρασε βουβὰ ὁ θάνατός σου·
δὲν βρέθηκ' ἕνας ποιητὴς τὴν λύρα του νὰ κρούσῃ,
κ' οὔτε στεφάνι βάλανε 'ς τὸ νεκροκράββατό σου!
Μία δὲν βρέθηκε ψυχὴ μὲ δάκρυ νὰ σὲ λούσῃ,
σὺν νὰ μὴν ἦσους καὶ σὺ μέγας ἀνὴρ, Μπουρδούση!

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἴδ. ἀριθ. 458)

Μετὰ δύο ἡμέρας τὴν νύκτα οἱ Πρώσοι περὶ τοὺς διακοσίους πενήκοντα διευθύνθησαν σιωπηλῶς πρὸς τὸν φαῖν Λόφον καὶ ὅταν ἐξημέρωσεν, ὁ γιγάντιος βράχος καὶ οἱ παρακείμενοι ἦσαν περικυκλωμένοι πανταχῶθεν.

Ὡσεὶ οἱ Πρώσοι ἐδικαιοῦντο νὰ ἐλπίζωσιν, ὁ τρομερὸς ἕκτακτος εἶχε διέλθει τὴν νύκτα ἐν τῷ κρυσφυγέτῳ αὐτοῦ· ἦτο ἀδύνατον νὰ διαφύγῃ τὰς χειράς των. Συλλαμβανόμενος ὁ Λυκογιάννης ἀμέσως θὰ ἔτουφεκίζετο.

Τῇ διαταγῇ τοῦ ἀρχηγοῦ, ἡ προσβολὴ ἤρξατο. Ἐνῶ μὲρος τοῦ στρατοῦ ἐκυρίευεν ἐξ ἐφ' ἑσθίου τὸν φαῖν Λόφον, οἱ κατὰ μῆκος παρατεταγμένοι ἐν τῷ δάσει στρατιῶται ἕσταντο ἔτοιμοι νὰ πυροβολήσωσιν. Ἐπειδὴ πρὸς τὸ μέρος τοῦτο δὲν ἦτο δυνατόν νὰ πλησιάσωσιν τοὺς βράχους, ἕνεκα τοῦ προτειχίσματος ἐκ θάμνων, ὅπερ ὑπερήσπιζεν αὐτοὺς,

οἱ στρατιῶται ἤναψαν δάδας, ἀς ἔρριψαν ἐν μέσῳ τῶν βράχων καὶ μετ' ὀλίγον τὸν φαῖν Λόφον κατεκάλυψαν φλόγες καὶ καπνός.

Ἐπιπτε ψιλὴ καὶ πυκνὴ βροχὴ καὶ ἀσθενὴς μόνον ἄνεμος προερχόμενος ἐκ τοῦ βορειοδυτικῆς ἀπεδίωκε τὰς φλόγας ἐκ τοῦ βραχάδου ὄροπέδιου.

Μόνον οἱ θάμνοι καὶ αἱ βάτοι, μικρὸν τετράγωνον λόχμης καὶ τινὰ δενδρόλλια ἐκάησαν.

Ἄλλ' ἐκ τοῦ δάσους ὁ φαῖν Λόφος ἦτο προσίτος. Ἡ εἴσοδος τοῦ ἀντροῦ εἶχεν ἀνακαλυφθῆ. Δὲν ὑπῆρξεν ἀμφισβολία, ἡ τρώγλη τοῦ τρομεροῦ ἀτάκτου, τοῦ ἀγριανθρώπου, τὸν ὁποῖον ὠνόμαζον Λυκογιάννην, ἦτον ἐκεῖ· τὸ ὑπὸ τῶν ποδῶν του πεπατημένον ἔδαφος, ἡ κάλαθος, σωρὸς σχιδάκων, καὶ μεγάλη ποσότης χοχλιῶν ἐμαρτύρουν περὶ τούτου.

Δύο στρατιῶται ἤναψαν δάδα καὶ ἐξ ἄλλοι προπορευόμενοι, ἔχοντες τὰ πυροβόλα φέροντα τὰς λόγχας, εἰσῆλθον εἰς τὸν δρομίσκον, ὅστις ἦγεν εἰς τὸ ἀντρον.

Πρώτην ἤδη φορὰν ἀπὸ τῆς ὑπάρξεώς της ἡ σκοτεινὴ κατοικία τοῦ Λυκογιάννη ἐφωτίσθη ἐντελῶς. Οἱ στρατιῶται παρετήρησαν ὅτι ἡ ἐκ ξηρῶν φύλλων στρωμνὴ ἦτον ἀκόμη ζεστὴ, τοῦθ' ὅπερ ἀπεδείκνυεν ὅτι ὁ Λυκογιάννης εἶχε διέλθει τὴν νύκτα ἐν τῷ σπηλαίῳ. Ἀλλὰ μάτην ἐζήτησαν πανταχοῦ, διηύθυναν τὰ φῶς εἰς ὅλας τὰς ὁπὰς, τὰς κοιλότητας, ὁ Λυκογιάννης δὲν ἦτο πλέον ἐκεῖ, ὁ Λυκογιάννης δὲν τοὺς ἐπερίμενον, εἶχε γίνοι ἀφαντος.